

Sygn. akt. IV Ka 433/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński (spr.)

Sędziowie SSO Dorota Kropiewnicka

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Tadeusza Kaczana Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2013r.

sprawy **P. G.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 24 stycznia 2013 roku sygn. akt II K 1304/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej) na rzecz adwokata A. M. kwotę 516,60 złotych (pięciuset szesnastu i ⁶⁰/100, w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 433/13

UZASADNIENIE

P. G. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 06 czerwca 2010 r. we W. przy ul. (...) na terenie (...) z altanki nr 320 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela męskiego wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 300 zł, prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego na samochód m-ki R. (...) o nr rej. (...), polisy ubezpieczeniowej OC w (...) S.A., karty bankomatowej banku (...) S.A., legitymacji rencisty wystawionej na nazwisko E. H., rękawiczek skórzanych damskich, torebki damskiej koloru szarego, portfela na dokumenty, dolnej protezy zębowej o łącznej wartości strat 600 zł na szkodę M. i E. H. przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego 16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10

złoty każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r. sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1999 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05. (...) do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzonego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście zasądził karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączną opisaną wyrokami w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, która odbyła się częściowo w okresie od 14 stycznia 2007 r. do 27.02.2009 r., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.**

II. w dniu 06 czerwca 2010 r. we W. przy ul. (...) na terenie (...) z altanki nr 28 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki damskiej wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 950 zł, dowodu osobistego, prawa jazdy, legitymacji ubezpieczeniowej wystawionych na nazwisko B. T., dowodu rejestracyjnego wystawionego na samochód m-ki D. (...) o nr rej. (...), kluczy do pojazdu, polisę ubezpieczeniową OC i AC pojazdu, karty bankomatowej banku (...) S.A, legitymacji ubezpieczeniowej wystawionej na nazwisko M. T., o łącznej wartości strat 1000 zł na szkodę B. i M. T., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego 16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r. sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1999 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05. (...) do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzonego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście zasądził karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączną opisaną wyrokami w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, która odbyła się częściowo w okresie od 14 stycznia 2007 r. do 27.02.2009 r., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.**

III. w dniu 16 września 2010 r. we W. przy ul. (...) na terenie (...) z altanki nr 23 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki damskiej wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 50 zł, dowodu osobistego i prawo jazdy wystawione na nazwisko H. S., karty bankomatowej banku (...) S.A, legitymacji emeryta, notes z zapiskami prywatnymi, okulary w czerwonym etui, 2 sztuki biletów tramwajowych MPK, drobne kosmetyki, oraz portfela męskiego wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 210 zł, dowód osobisty i prawo jazdy wystawione na nazwisko P. S., kartę emeryta, kartę bankomatową banku (...) S.A, o łącznej wartości strat 260 zł na szkodę H. i P. S., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego 16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r. sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1999 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05. (...) do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzonego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy

Wrocław-Śródmieście zasądził karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączną opisaną wyroki w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, która odbyła się częściowo w okresie od 14 stycznia 2007 r. do 27.02.2009 r., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.**

IV. w dniu 16 września 2010 r. we W. przy ul. (...) z bankomatu banku (...) S.A przy użyciu skradzionej karty płatniczej o nr (...) przywłaszczył sobie pieniądze w kwocie łącznej 1000 zł czym działał na szkodę H. S., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego 16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r. sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1999 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05. (...) do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzającego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście zasądził karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączną opisaną wyroki w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, która odbyła się częściowo w okresie od 14 stycznia 2007 r. do 27.02.2009 r., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.**

V. w dniu 12 marca 2011 r. we W. na terenie (...) przy ul (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia saszetki wraz z zawartością portfela skórzanego, dowodu osobistego serii A (...), prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego na samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC, karty bankomatowej banku (...) S.A. o nr 4251670040973081, 2 sztuk kart bibliotecznych, karty klienta (...) Spółem P. złotej karty pralni R., legitymacji emeryta, kluczy oraz telefonu komórkowego moki S. (...) o łącznej wartości strat 71 zł czym działał na szkodę A. A., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego 16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r. sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1999 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05. (...) do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzającego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście zasądził karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączną opisaną wyroki w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, która odbyła się częściowo w okresie od 14 stycznia 2007 r. do 27.02.2009 r., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.**

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 1304/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej w II Wydziale Karnym:

I. oskarżonego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od I do V części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że oskarżony zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście z dnia 10.04.2004 r. sygn. akt II K 626/03, który obejmuje wyroki: wyrok Sądu Rejonowego Wrocław-Śródmieście z dnia 27.05.1999 r. sygn. akt II K 429/97 za czyn z art. 208 d.k.k. popełnionego

16.02.1999 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenia na poczet grzywny okresu zatrzymania od dnia 16.02.1997 r. do dnia 18.02.1997 r. oraz zasądzenia od oskarżonego koszty sądowe i opłatę, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 29.05.2000 r., sygn. akt II K 870/97 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 14.03.1996 r. na karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, oraz 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, zaliczenie okresu zatrzymania od dnia 14.05.1996r. do dnia 16.05.1996 r. na poczet orzeczonej kary oraz zasądzonego od oskarżonego koszty sądowe i opłatę zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.11.2000 r. sygn. akt IV Ka 501/00 w ten sposób, że karę pozbawienia wolności obniżono do dwóch lat oraz uchylono orzeczenie o wymierzeniu grzywny, gdzie Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście orzekł karę łączną na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w wysokości trzech lat pozbawienia wolności, którą oskarżony odbył w okresie od 14 maja 1996 r. do 16 maja 1996 r., od 26 listopada 2001 r. do 26 listopada 2002 r., od 6 grudnia 2002 r. do 9 czerwca 2003 r. i od 14 stycznia 2007 r. do 2 marca 2007 r. kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony oraz przyjął, że wartość szkody czynu opisanego w punkcie V wynosi 521 złotych i za powyższe czyny wymierzył oskarżonemu kary:

- za czyny opisane w pkt. I, II, III i V części wstępnej wyroku na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności
- za czyn opisany w pkt IV części wstępnej wyroku na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu kary orzeczone w punkcie I części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych następujących kwot:

- na rzecz E. i M. H. – 600 zł
- na rzecz B. i M. T. – 1000 zł
- na rzecz H. i P. S. – 1260 zł
- na rzecz A. A. – 521 zł

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony i nie podnosząc konkretnych zarzutów wskazał, iż zapadły wyrok orzekający wobec jego osoby karę 3 lat pozbawienia wolności jest zbyt surowy. Oskarżony podniósł, iż wyrokując w sprawie Sąd meriti nie brał kompletnie pod uwagę postawy społecznej skazanego, jego szczerego przyznania się do winy, chęci naprawienia szkody, jak i faktu, że złożył on wyczerpujące wyjaśnienia. Zaznaczył również, iż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku brak jest jakiegokolwiek wzmianki o zastosowaniu przez Sąd art. 57 § 1 kk, pozwalającego złagodzić wymiar orzeczonej kary.

W konkluzji oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie orzeczonej wobec jego osoby kary łącznej do dwóch lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zwrócona przeciwko orzeczeniu o karze jest bezzasadna w stopniu oczywistym i nie może jako taka skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia w kierunku wskazywanym przez apelującego.

Kontrola instancyjna przeprowadzona przez Sąd Odwoławczy w niniejszej sprawie wykazała, iż postępowanie pierwszoinstancyjne prowadzone było w sposób nie naruszający przepisów obowiązującej procedury karnej. Sąd

Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, którego jednoznaczna wymowa pozwoliła ostatecznie na wyprowadzenie trafnych wniosków odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego co do wszystkich pięciu przypisanych mu występów. W ocenie Sądu Okręgowego także i przeciwko orzeczeniu o karze nie sposób sformułować skutecznych zarzutów.

Wbrew stanowisku wyrażonemu przez apelującego, orzeczona przez Sąd I instancji wobec P. G. kara łączna 3 lat pozbawienia wolności o bezwzględny charakterze nie zawiera ani cechy niewspółmiernej surowości, ani też nie jest niesprawiedliwa.

Przede wszystkim Sąd orzekający uprawniony jest do wymierzania kary wedle swego uznania w granicach przewidzianych przez ustawę, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk, a w przypadku kształtowania wymiaru kary łącznej – przy jednoczesnym respektowaniu wskazań ujętych w art. 86 § 1 kk. W żadnej mierze na Sądzie nie ciąży natomiast obowiązek stosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o brzmienie art. 57 kk.

W/w przepis reguluje kwestię zbiegu kilku niezależnych od siebie podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia albo obostrzenia kary, jak też zbiegu podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz obostrzenia kary i, po pierwsze, ma on fakultatywny charakter, po drugie natomiast – w ogóle nie przystaje do realiów przedmiotowej sprawy. Trzeba bowiem stwierdzić wprost, że w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia kary-czy to obligatoryjnego, czy też fakultatywnego, o czym przekonuje uważna analiza akt sprawy oraz przepisu art. 60 kk. W konsekwencji tego typu zbiegi, o których mowa w treści art. 57 kk, w sprawie tej w ogóle nie występują.

Odnosząc się natomiast ściśle do charakteru i wymiaru orzeczonej kary łącznej stwierdzić trzeba, że Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy wyjaśnił okoliczności, które rzutowały na to właśnie rozstrzygnięcie, słusznie akcentując przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez P. G. czynów, działanie w warunkach recydywy i nieskuteczność podejmowanych dotychczas środków oddziaływania wychowawczego. Sąd I instancji, wbrew twierdzeniom apelującego, nie pominął przy tym i faktu przyznania się oskarżonego do winy, którą to okoliczność potraktował jako łagodzącą w sprawie. Jeśli chodzi natomiast o podnoszony przez oskarżonego fakt złożenia wyczerpujących wyjaśnień, czy wyrażenia woli naprawienia szkody, to z całą pewnością okolicznościom tym nie można nadawać charakteru priorytetowego, a już z pełnym przekonaniem stwierdzić trzeba, że nie mogą one rzutować na wysokość orzeczonej kary łącznej.

Kwestionując orzeczenie o karze oskarżony odwołuje się nadto do swojej postawy społecznej, twierdzi, że jest postrzegany przez Sądy przez pryzmat działania w warunkach recydywy, gdy tymczasem jest innym człowiekiem, który ma rodzinę, dzieci, w tym syna przeżywającego każdy dzień rozłąki z ojcem, niemniej jednocześnie zapomina, że taki stan rzeczy stanowi efekt jego w pełni świadomego postępowania. P. G. nie przebywa w jednostce penitencjarnej z nieuzasadnionych powodów, zaś w analizowanej sprawie nie wymierzono mu kary 3 lat pozbawienia wolności „dla zasady”, lecz dlatego, że jest osobą, która kompletnie nie respektuje przepisów prawa i nieustannie je narusza dopuszczając się kolejnych przestępstw. Jak dotychczas był blisko dwadzieścia razy karany sądownie i nawet pobyt w zakładzie karnym, który traktowany jest przecież jako ostateczny środek oddziaływania wychowawczego, nie wyrobił w nim przekonania o konieczności życia w sposób społecznie akceptowalny. Oskarżony wychodząc na wolność dopuszczał się kolejnych przestępstw, zapominając wówczas o swoich dzieciach oraz o tym, że każde kolejne jego osadzenie w zakładzie karnym skutkować będzie długotrwałą rozłąką z bliskimi. Prowadząc zaś niezmiennie taki właśnie styl życia nie może aktualnie oczekiwać na wyrozumiałość ze strony czy to Sądu Rejonowego, czy to instancji odwoławczej.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, iż kara musi być dobierana odpowiednio do „potrzeb” sprawcy w zakresie oddziaływań wychowawczych (por. wyrok SN z 23.04.1981 r., I KR 51/81, OSNKW 1981, nr 10, poz. 53), te zaś - jak pokazuje dotychczasowa droga życiowa oskarżonego- nie odniosły jak dotąd pożądanego skutku. Skutku takiego nie odniosłaby również kolejna kara oscylująca w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, czy też kara łączna w minimalnym dopuszczalnym wymiarze. W tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu przez Sąd Rejonowy kary po

roku pozbawienia wolności za każde z popełnionych przestępstw oraz ukształtowanie kary łącznej na poziomie 3 lat pozbawienia

wolności nie można utożsamiać z rozstrzygnięciem nadmiernie surowym, czy wręcz niesprawiedliwym. Jak wnioskować można z treści wywiedzionej apelacji, dla P. G. jest to kara dolegliwa, ale taka właśnie musi być, aby pomyślnie wdrożyć w oskarżonym nawyk respektowania prawa i by proces jego resocjalizacji zaczął zmierzać we właściwym kierunku.

Konkludując, Sąd Odwoławczy nie widzi żadnych racjonalnych powodów, dla których rozstrzygnięcie Sądu pierwszoinstancyjnego winno ulec zmianie. W tym zatem stanie rzeczy zaskarżony wyrok utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Sąd Odwoławczy nie obciążał oskarżonego kosztami postępowania odwoławczego uznając, że ich uiszczenie przez P. G. stanowić będzie dla niego nadmierną dolegliwość (art. 624 § 1 kpk).

Wysokość kwoty zasądzonej na rzecz adw. A. M. tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym wynika z przepisów § 14 ust. 2 pkt 4 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.